

Baština Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

Zbornik radova u čast akademika Cvjetka Rihtmana

Čović, Borivoj

1986

Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

<https://bastina.anubih.ba/items/941766b8-b5a5-4f80-8021-a2f91bc74ae0>

Preuzeto s Baštine Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

<https://bastina.anubih.ba/>

YU ISBN 86-7123-006-6

AKADEMIJA NAUKA I UMJETNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE

POSEBNA IZDANJA

KNJIGA LXXVII

ODJELJENJE DRUŠTVENIH NAUKA

Knjiga 16

ZBORNİK RADOVA
U ČAST
AKADEMIKA CVJETKA RIHTMANA

Redakcioni odbor:

BORIVOJ ČOVIĆ, MIROSLAVA FULANOVIĆ-SOŠIĆ i VLADO MILOŠEVIĆ

Glavni urednik:

BORIVOJ ČOVIĆ,

dopisni član Akademije nauka i umjetnosti
Bosne i Hercegovine

SARAJEVO

1986.

MILICA ILIJIN (Beograd)

**CVJETKO RIHTMAN — JEDAN OD OSNIVAČA SAVEZA UDRUŽENJA
FOLKLORISTA JUGOSLAVIJE I JEDAN OD NJEGOVIH
UVEK ČELNIH SARADNIKA**

Ideja da se osnuje Udruženje muzičkih folklorista Jugoslavije rođena je još 1951. godine u Opatiji, u vreme održavanja konferencije Međunarodnog saveta za muzički folklor (International Folks Music Council — IFMC). Već sledeće godine, kada je na intervenciju Jugoslovenske nacionalne komisije za UNESCO osnovan Jugoslovenski komitet IFMC, predsednik Komiteta dr Vinko Žganec sazvaio je u Puli prvi posleratni sastanak etnomuzikologa iz svih republičkih centara. (Među njima su mnogi već bili na glasu: dr Vinko Žganec (Zagreb), Miodrag Vasiljević (Beograd), Cvjetko Rihtman (Sarajevo), Živko Firfov (Skoplje), dr Valenc Vodusek i dr Radoslav Hrovatin (Ljubljana), Ivan Matečić-Ronjgov (Lovran), Ivo Kirigin (Zadar) i drugi.) Tom prilikom (25. 8. 1952.) osnovano je Udruženje muzičkih folklorista Jugoslavije i izabrana Uprava, sa predsednikom Cvjetkom Rihtmanom na čelu. Usledila je stručna konferencija, na kojoj su, putem pojedinačnih referata, predloženi problemi: oblici rada na terenu, metodološka osnova muzičke folkloristike, leksikografiranje zapisa, koreografsko pismo i sijaset drugih o kojima se živo diskutovalo. Rezimirajući ovu diskusiju, Zoran Palčok, direktor Instituta za narodnu umjetnost u Zagrebu, istakao je njenu vrednost jer je pokazala koliko još disparatnih shvatanja ima u osnovnim naučnometodološkim pitanjima, a isto tako i nepoznavanja osnovnih učenja dijalektičkog materijalizma¹. Tako se već na startu pokazalo da folkloristima predstoji pionirski rad u rešavanju organizacionih i stručnih problema. Za mlađe saradnike bila je to škola (pokazalo se kasnije) poput potonjih postdiplomskih studija na univerzitetima.

Organizacija prvog radnog kongresa i godišnje skupštine poverena je Cvjetku Rihtmanu, koji je u sebi nosio duboko uverenje da je udruženi rad folklorista cele naše zajednice moćan činilac na braniku čuvanja i proučavanja vrednosti tradicionalne umetnosti koja na svoj način izražava život narodni.

¹ *Konferencija u Puli*, Rad kongresa folklorista Jugoslavije, na Bjelašnici 1955. i u Puli 1952, Zagreb 1958, str. 170.

Prvi kongres Cvjetko Rihtman je otvorio 25. jula 1955. godine na Bjelašnici (1585 m. n. v.), u planinskom domu na Mrtvanjskim Stanarima, ovim rečima: »Znali smo da će pristup do Mrtvanjskih Stanara biti možda nešto prenaporan za neke naše starije drugove, ali smo, s druge strane, imali pred očima velike prednosti koje nam za miran rad pruža ovaj divni kraj i ovaj dom, daleko od svega što bi moglo da nas dekoncentriše, a u neposrednoj blizini jednog slabo istraženog područja, bogatog vrlo interesantnim oblicima žive narodne umjetničke

Izvršni odbor Saveza udruženja folklorista Jugoslavije, (1955)

tradicije. O tome smo govorili u nekoliko navrata prije nego što smo se odlučili da sazovemo ovaj naš prvi sastanak u ovako malo uobičajenom okviru. Ja ne govorim da bismo se pravdali zbog toga, naprotiv, govorim to zato što smatram da smo dobro postupili i što bih želio da i ubuduće nastavimo s tom praksom.«² Tim rečima je Rihtman zapravo

² C. R., *ibid.*, str. 9.

konkretizovao primarni zadatak folklorista — proučavanje folkloru na samom izvoru, u narodu.

Kongresna saopštenja počela su temom *Problemi kinetografije*. Trebalo je prikazati Labanov sistem, koji je u svetu već počeo da se nameće kao jedinstveno međunarodno koreografsko pismo. Zaključeno je da se što pre organizuje kurs Labanove kinetografije³. Od ostalih tema (17) iz oblasti etnomuzikologije, narodne književnosti, običaja i drugih ističemo saopštenje Cvjetka Rihtmana *O ilirskom porijeklu oblika narodne muzike Bosne i Hercegovine*. Tim saopštenjem Rihtman je inaugurirao temu *Tragom najstarijeg kulturnog nasleđa*, koja će, pored teme *Folklor kraja u kome se održava kongres*, postati stalna tema radnih kongresa.

Posle konferencije održana je Godišnja skupština, na kojoj su donete odluke, od kojih beležimo samo bitne:

— da *Udruženje muzičkih folklorista* preraste u *Savez udruženja folklorista Jugoslavije*, pošto je prihvaćena koncepcija interdisciplinarnog pristupa rešavanju akutnih problema u svim granama folkloristike;

— da se radni kongresi održavaju svake godine u drugoj republici, po sistemu turnusa;

— da se Izvršni odbor konstituiše po delegatskom sistemu (po dva delegata iz svakog republičkog Udruženja);

— da se kongresni radovi objavljuju u zbornicama *Saveza udruženja folklorista Jugoslavije*.

Predsednički mandat Skupština je ponovo poverila Cvjetku Rihtmanu.

Izveštavajući Skupštinu o proteklom kongresu, Cvjetko Rihtman je govorio i o potrebi međunarodne saradnje: »O konferenciji smo obavijestili neke inostrane naučne radnike, za koje smo pretpostavljali da bi mogli imati interesa. Veze sa njima nameću nam se same po sebi. U našem je interesu da te teze podržavamo i razvijamo. Na obavještenje odgovorili su nam: Akademija nauka u Moskvi, dr Schneider, profesor univerziteta u Kölnu, dr Schmaus, profesor univerziteta u Münchenu, dr C. Brailoiu iz Međunarodnog arhiva za narodnu muziku u Ženevi, dr Brožek, prof. univerziteta u Minesoti, A. Sajgun, prof. Muzičke akademije u Ankari, a pozivu su se odazvali dr Svatava Jakobson, prof. univerziteta u Harwardu i Birthe Traerup Larsen iz Kopenhagena.«⁴

Predlog da se sa tom praksom pozivanja stranaca nastavi prihvaćen je. Tako je od skromnog skupa na Bjelašnici (43 učesnika, od kojih samo dva strana predstavnika) broj učesnika rastao. Niž godina doseže preko stotinu i više, od kojih je u proseku bila trećina stranaca. Mnogi od njih postali su naši stalni saradnici, osobito oni iz susednih zemalja (Mađarska, Rumunija, Bugarska), a zatim još iz Sovjetskog Saveza,

³ Desetodnevni kurs Labanove kinetografije održao je (u Ljubljani početkom sledeće (1956) godine) naš poznati koreograf i baletski pedagog Pino Mlakar.

⁴ C. R., *ibid.*, str. 152.

Čehoslovačke, Nemačke, Danske i drugih zemalja. Ovom saradnjom uporedna metoda rada već od početka uzima maha. Teme se vezuju za šira područja — oitavog Balkana, istočne Evrope, sve do teme kao što je, na primer, *Narodno, međunarodno i opštenarodno u narodnom stvaralaštvu*⁵. Tematska intonacija obuhvata i narodno stvaralaštvo u savremenim uslovima života — folklor NOB-a, revolucije, izgradnje, radnički folklor, razvoj estradne folklorne umetnosti, folklor u turizmu itd., sve do folklorizma kao negativne pojave kojoj se valja odlučno suprotstaviti.

Kongres na Bjelašnici ostao je u nezaboravnoj uspomeni svim učesnicima. Pamti se ne samo po načelnim odlukama već i po mnogo čemu drugom. Pamti se i po opštem entuzijazmu tog početnog stvaralačkog trenutka. Po onome, na primer, kako je Cvjetko Rihtman u planinskom domu na Mrtvanjskim Stanarima domaćinski dočekao goste, nudeći im, po narodnom običaju, hleb i so, i kako je ceo Kongres u domu protekao u neformalnoj, drugarski prisnoj atmosferi. Posebno se pamti izvanredan narodni sabor na Umoljanima, do kojih smo više časova pešaćili ili naizmenice jahali na jednom konju. Bio je to neposredan susret sa življem toga kraja, koji se na obroncima okolnih planina takmičio u drevnim narodnim veštinama (trčanje, bacanje kamena, skakanje, penjanje uz motku, jahanje, igranje, pevanje itd.). Impresionirani divnim prizorom, mnoštvom sveta i šarenilom narodnih kostima, pomno smo škljocali fotografskim aparatima, beležili i razgovarali sa pojedincima i grupama seljaka. Uхватила nas je duboka noć kada smo, vraćajući se premoreni u grupicama, jedva stigli do Mrtvanjskih Stanara.

Rihtman je u toku daljeg republičkog turnusa u svojstvu predsednika organizovao još četiri kongresa: u Mostaru i Trebinju (1962), u Jajcu (1968), u Čapljini (1974) i u Tesliću (1980), kome je predsedavala na prethodnom kongresu u Kragujevcu (1979) izabrani predsednik Saveza mr Dunja Rihtman-Šotrić.

Nije slučajno što je pomenuti kongres u Jajcu, beležeći polovinu druge dekade Saveza, održan u istorijskom gradu Jajcu, uključujući se u proslavu dvadeset petogodišnjice zasedanja AVNOJ-a. Idući ukorak sa društveno-istorijskim zbivanjima danas, Savez je svoje kongrese često povezivao sa aktuelnim prigodama: Osmi kongres u Titovom Užicu (1961) posvećen je dvadesetogodišnjici narodne revolucije; Deseti, jubilarni, na Cetinju (1963) stopedesetogodišnjici rođenja Njegoša; Dvadeset šesti u Kragujevcu (1979) šezdesetogodišnjici KPJ, SKJ, SKOJ-a i revolucionarnih sindikata.

Celokupna dokumentacija kongresnih radova objavljena je u dvadeset i pet krupnih zbornika, a četiri poslednja su pripremljena za štampu i čekaju finansijske uslove za objavljivanje.

Od 1962. godine, osnivanjem časopisa »Narodno stvaralaštvo« Savez dobija još jedan važan organ koji mu posebno određuje fizionomiju svojim delovanjem u svetu folkloristike i nauke. Znanjem i osobitom brigom njegova osnivača i glavnog urednika akademika dra Dušana

⁵ Rad XX kongresa SUFJ, Novi Sad 1973, str. 423—428.

Nedeljkovića i njegovih saradnika u tom poslu dr Olivera Mladenović, dra Miodraga Stojanovića i drugih, časopis izlazi tromesečno. Najnoviji štampani primerak nosi oznaku God. XXI, sv. 82—84, april—decembar 1982.

I »Narodno stvaralaštvo« posvećuje svoje sveske prigodnim temama i proslavama: Saopštenja na simpozijumu posvećenom radničkom folkloru (sv. 12, 1964); II Symposium international sur la chanson ouvrière (sv. 17—19, 1966); Veliki jubileji druga Tita i Revolucije (sv. 57—64, 1976—77); Posvećeno četrdesetogodišnjici ustanka i revolucije (sv. 78—80, 1981). Ali, »Narodno stvaralaštvo« neguje i lep običaj da svoje sveske posvećuje i svojim istaknutim zaslužnim članovima. Takvo priznanje su dobili do sada: dr Ivan Grafenauer — *Memoriae Ioannis Grafenauer* (sv. 15—16, 1965); akademik dr Vinko Žganec (sv. 25, 1968); akademik dr Dušan Nedeljković (sv. 29—32, 1969); arh. Aleksandar Freudreich (sv. 41—43, 1972); akademik Cvjetko Rihtman (sv. 44—45, 1972—73); profesor Miodrag Vasiljević (sv. 47—48, 1973); prof. Zoran Palčok (sv. 71, 1979); akademik dr Dušan Nedeljković (sv. 72—73, 1979—1980); akademik Haralampije Polenaković (sv. 77—78, 1981); akademik Blaže Koneski (sv. 81, 1982); etnokoreolog Jelena Dopuđa (sv. 82—84, 1982).

Savez udruženja folklorista Jugoslavije je za svoj dugogodišnji plodan rad i nesumnjiv doprinos istoriji razvoja naše folkloristike dobio veliko priznanje. Povodom održavanja XXV kongresa u Berovu 1978. godine, pod pokroviteljstvom predsednika Predsedništva SKJ i SFRJ Josipa Broza Tita, odlikovan je ukazom predsednika Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije JOSIPA BROZA TITA ORDENOM BRATSTVA I JEDINSTVA SA ZLATNIM VENCEM. U Povelji piše: »Povodom dvadeset petogodišnjice postojanja, a za naročite zasluge u naučnom obrađivanju jugoslovenskog folklora i značajan doprinos njegovoj popularizaciji u nas i u svetu«.

Cvjetko Rihtman je u Savezu i razvoju naše folkloristike ostavio dubok trag. Već od samog početka na kormilu Uprave Saveza — dva puta uzastopce biran za predsednika — bio je među onima koji su postavljali temelje i nadalje budno pratili i usmeravali organizacioni, idejni i naučni uspon ove institucije. U svojstvu povremenog predsednika, stalnog člana Izvršnog odbora i drugih saveznih funkcija (u redakciji zbornika, u uredništvu časopisa itd.), kao i u svojstvu dugogodišnjeg predsednika Udruženja folklorista Bosne i Hercegovine, Rihtman je bio u prilici da uđe u sve pore delovanja i da svojim znanjem, realnim pogledom, odlučnim stavom i nepokolebljivošću ostane sve do danas jedna od jakih karika u lancu istaknutih pregalaca na ovom našem zajedničkom poslu.

Rihtman nije trpeo naučne nedorečenosti i živo je reagovao u takvim slučajevima. Na primer, povodom štampanja radova *O pitanjima iz oblasti epike* (XV kongres SUFJ, 1968), koji usled nekih okolnosti nisu bili pročitani na Kongresu, te se o njima nije čula razmena mišljenja, Rihtman je napisao oštar prigovor ocenivši to kao nepravilan

postupak i dodao svoje oprečno mišljenje o pojedinim stavovima u spornim radovima⁶.

Rihtmanova saopštenja na kongresima iz oblasti etnomuzikologije pokazala su rezultate njegovog studioznog, svestranog proučavanja i dokumentacije, pre svega u zaključcima koji unose novo svetlo u probleme narodne polifone prakse, tradicionalnih tonskih odnosa, funkcije melopoetskih oblika kratkog i dugog napeva i funkcije »radnih« pesama.⁷ Široko posmatranje iz raznih aspekata ogleda se već u izboru radova objavljenih u zbornicima SUFJ. Pored već pomenutog *O ilirskom porijeklu polifonih oblika narodne muzike BiH*, to su: *O odnosu ritma, stiha i napjeva u narodnoj muzici Bosne i Hercegovine* (Bled 1959), *Napjevi balada u narodnoj tradiciji BiH* (Zaječar — Negotin 1958), *Narodna muzička tradicija istočne Hercegovine* (Mostar — Trebinje 1962), *Organološki problemi naše etnomuzikologije* (Ohrid 1960), *Tradicionalni oblici pjevanja epskih pjesama u narodnoj tradiciji BiH* (Jajce 1968), *Metod prikupljanja i vrednovanja u oblasti narodnog muzičkog stvaralaštva* (Poreč 1970), *Neki zajednički melopoetski oblici u muzičkoj tradiciji balkanskih naroda* (Prizren 1967), *Principi kategorizacije polifonih oblika* (Igalo 1969), *Pojave akulturacije folklornih oblika* (Bovec 1971).

Mnogi od tih radova, kao i onih iz celokupne bibliografije Cvjetka Rihtmana⁸, prevedeni su ili napisani na stranom jeziku i objavljeni i u inostranim naučnim i stručnim glasilima. Kao član Međunarodnog saveta za muzički folklor redovno šalje prikaze i članke o rezultatima proučavanja naše folkloristike za Journal IFMC u Londonu, a zatim i u druge centre za proučavanje folkloru (Moskva, Kassel, Prag, Bloomington, Sofija, New York, Pittsburg itd.):

Les formes polyphoniques dans la musique populaire de Bosnie et d'Herzegovine, Journal of the IFMC, Vol IV, London 1952.

Polifoničeskie formy v drevnejšej narodnoj muzykal'noj praktike Bosnii i Gercegoviny, Iz prošlovo jugoslavskoj musyki, Moskva 1970.

Yugoslav Folk Music, Grove's Dictionary, Vol III, Macmillan, London 1954.

Les Rapports entre le rythme poétique et le rythme musical dans la tradition populaire de la Bosnie-Herzegovine, Journal of the IFMC, Vol XII, London 1960.

O otazce nesoučasnosti přizvuku slova a prizvuku napevu v lidove hudbe, Leoš Janaček a soudoba hudba, Praha 1963.

Formes polyphoniques dans la musique traditionnelle Yougoslave, Naučno društvo BiH, Radovi XXVI, Sarajevo 1965.

Mehrstimmigkeit in der Volksmusik Jugoslawiens, Journal of the IFMC, Vol. XVIII, London 1966.

⁶ Vidi: *Osvrt na nedovršene diskusije sa ranijih kongresa SUFJ*, Rad XXIII kongresa, Slavonski Brod 1976, str. 341—343.

⁷ Miroslava Fulanović-Šošić, *Narodno stvaralaštvo*, sv. 44—45, 1973, str. 11.

⁸ Dunja Rihtman, *Bibliografija radova akademika Cvjetka Rihtmana*, »Narodno stvaralaštvo«, sv. 44—45, 1972—1973, str. 158—163.

Polifoničeskie formi v narodnoi muzyke Jugoslavii, Trudi VII Meždunarodnovo kongressa antropoloških i etnografičkih nauk, Tom 7, Moskva 1970.

Die Hauptmerkmale der konstatierten Schichten in der Traditionalen Musik und in den Musikinstrumenten Bosniens und der Herzegowina, Naučno društvo BiH, Radovi XXVI, Sarajevo 1965.

Orientalische Elemente in der traditionellen Musik Bosniens und der Herzegowina, Grazer und Münchener Balkanologische Studien II, München 1967.

Filozofija narodne tradicionalne muzike, SASKOJ, Radovi Jugoslovensko-američkog seminara o muzici, održanog na Sv. Stefanu 1968, Beograd 1968.

The Philosophy of Folk and Traditional Music Study in Yugoslavia, Indiana University, Bloomington 1970.

Le microton dans les aspects les plus anciens de la musique traditionnelle en Bosnie-Herzegovine, BAN, Izvestija na Instituta za muzika, tom XIII, Sofija 1969.

Traditional Recitation Form of the Epic Chants, Bärenreiter Kassel, University of Ljubljana, 1970.

Tradicionne formy rečitativno-ispol'nenija epičkih pesen v Bosnii i Gercegovine, Slavjanskij muzikalnij folklor, Moskva 1972.

Serbo-Croatian Folk Song, B. Bartok and B. Lord, Columbia University Press, New York 1951.

Muzički folklor Hrvatskog primorja i Istre, Nedeljko Karabajić, Journal of the IFMC, Vol. X, London 1958.

Pomen Ritmičkih kvalitet v slovenskih ljudskih napevih, Radoslav Horvatin, Slovenski etnograf, Vol. X, Journal of the IFMC, Vol. XI, London 1959.

Godčevski in plesni motivi na panonskih končincih, Zmaga Kumer, Journal of the IFMC, Vol. XI, London 1959.

Glasbena folklor Prekmurja, Josip Dravec, Journal of the IFMC, Vol. XII, London 1960.

Der Brautzug des Banović Michael, ein episches Fragment, Walter Wünsch, Journal of the IFMC, Vol. XIII, London 1961.

Bosanske narodne pjesme IV, Vlado Milošević, Journal of the IFMC, Vol. XVIII, London 1966.

Folk Music of Bosnia and Herzegovina, Grove's Dictionary, VI izdanje, Macmillan London.

Yugoslav Folk Music Instruments, (The Folk Arts of Yugoslavia), DUTIFA, Pittsburgh, U.S.A., 1976.

Folk Music in Bosnia and Herzegovina, The New Grove Dictionary of Music and Musicians, vol. 20, London 1981.

Die Spieler von Volksmusikinstrumenten in Bosnien und der Herzegowina, Studia instrumentorum musicae popularis VII, Stockholm 1981.

Die Hauptmerkmale der erforschten Schichten in der traditionellen Musik auf dem Gebiet Bosniens und der Herzegowina, in »Stratigraphische Probleme der Volksmusik in den Karpaten und auf dem Balkan«, Slowakische Akademie der Wissenschaften, Bratislava 1981.

Die Diple auf dem Gebiet Bosniens und der Herzegowina, in »Stratigraphische Probleme der Volksmusik in den Karpaten«, Bratislava 1981.

Njegova reč se čula i na mnogim međunarodnim naučnim skupovima: U Opatiji, Kopenhagenu, Drezdenu, Sinai, Kvebeku, Njujonku, Moskvi, Graou, Svetom Stefanu, Tunisu.

Kao gost držao je predavanja na univerzitetima u Getingenu, Brnu, Los Angelesu, Blumingtonu, Harvardu, Lenjingradu.

Posle oslobođenja, kao kompozitor, dirigent, pedagog, Rihtman je živo učestvovao u javnom kulturnom životu Sarajeva i po društvenom zadatku prelazio s jedne dužnosti na drugu. Direktor je Učiteljske škole (1945), a zatim i Stručne muzičke škole, prvi direktor Sarajevske opere (1946), osnivač i direktor Instituta za proučavanje folkloru BiH (1947) i, najzad, rektor (1955—1956) i profesor Muzičke akademije, na kojoj dužnosti je i penzionisan. No, i pored tih dužnosti, Rihtman nikada nije izneverio svoje osnovno opredeljenje — etnomuzikologiju. Za vreme rada u Institutu, prva briga mu je bila skupljanje građe na terenu, a zatim zapisivanje prikupljenih melodija, na kojima i danas još radi. Ti zapisi, više od 7000 i još oko 2000 na magnetofonskim trakama, koje nam je ostavio u nasledstvo, predstavljaju neprocenjivo narodno blago otrgnuto od zaborava u pravi čas.

Cvjetko Rihtman je svojim znalačkim plodonosnim radom stekao ugled i poštovanje naučnih krugova u nas i u svetu.

Nagrađen je: *Ordenom rada drugog reda* (1950); *27-julskom nagradom* (1961); *Ordenom zasluga za narod sa zlatnom zvezdom* (1970); *Nagradom ZAVNOBIH-a* (1976); *Ordenom Crvene zastave* (1977).

RESUME

En partant de la fondation de l'Organisation de l'Association des Unions des Folkloristes de la Yougoslavie, l'auteur suit la participation d'académicien Cvjetko Rihtman, un des ethnomusicologues yougoslaves les plus éminents, dans le développement de cette institution scientifique aussi bien que dans le développement de la folkloristique yougoslave en général. Rihtman a été le premier président de l'Association, l'organisateur du premier Congrès sur la montagne de Bjelašnica en 1955 et, jusqu'à nos jours, un des spiritus movens dans toutes les manifestations organisationnelles et scientifiques de l'Association. Les résultats de ses études sont publiés non seulement dans la presse scientifique yougoslave, mais aussi dans de nombreux centres scientifiques à l'étranger. Ses conclusions studieuses qui apportent une nouvelle lumière dans l'étude de la polyphonie populaire, des rapport de tonnalités traditionnelles, des fonctions des formes mélopoétiques et des chants de travail attirent une attention particulière. Les transcriptions des chants populaires de Cvjetko Rihtman, plus de 7000 et encore 2000 sur bandes magnétiques, constituent un trésor inappréciable de la création populaire arraché à l'oubli.